

Geenide vastu ei saa! Kes on need noored näitlejad ja lauljad, kes on astunud oma kuulsate vanemate kandadele?

Kas näitleja laps saab ameti geenidega kaasa? Kristian Taska, Üllar Saaremäe, Sepo Seemani ja Angelika Miku lapsed on astunud vanemate jälgedes.

Tuntud näitleja Maria Avdjuško(54) ja filmiproduutsendi Kristian Taska (48) tütar Adele on mänginud oma 21 eluaasta jooksul juba kolmes suures filmis, neljas jõuab peagi ekraanile. Kristiani saavutused produutsendina on Eesti kinomaailmas muinasjutulised, aga ta ütleb, et kätt südamele pannes, ta pole kordagi Adelet eelistanud, isegi mitte pisimasse rolli.

„Pereliikmete eelistamine on kaksipidiste tunnetega asi ja mulle ei ole senini selge, mis on õige,“ räägib Kristian. „Olen seotud nii Eesti kui Itaaliaga. Itaalia ühiskonnas on perekondlikud juured, ärimudelid ja ühtekuuluvus väga loomulik, põhjamaades elatakse palju individualistlikumalt. Eestis vaadatakse altkulmu, kui režissöör või lavastaja eelistab lähisugulast mittelähisugulasele. Seetõttu olen välistanud olukorrad, et eelistaksin töös lähisugulast. Produutsendina peab olema raha ja loomingu lahus hoidmine üheselt tuntav. Näitleja valik on alati režissööri otsus, produutsent peab lähtuma müügiargumentidest. Seetõttu olen õudsalt õnnelik, et minu tütart Adelet on märganud professionaalsed režissöörid, kes isegi ei ole kuulunud mu sõprus- ega tutvuskonda,“ märgib Kristian.

Adele Taska (21) õpib Amsterdamis. Ta on hinnatud supermodell, kes teinud koostööd maailmakuulsate brändidega, nagu Mulberry, Dior ja Chloe by Chloe. Teda on pildistatud ajakirjale Vogue. Uue aasta algul näeb Eesti kinopublik Adelet filmis „Siin me oleme“.

Kas Kristian on vähemasti suunanud tütart saama näitlejaks ja modelliks, nagu on ka ta endine abikaasa, filmi- ja teatrinäitleja Maria Avdjuško?

„Olen vabakasvatuse toetaja ning lähtun prantsuse entsüklopedistist ja filosoofist Diderot' st. Kui temalt küsiti „Vabandage, kas te ei armasta oma lapsi?“, vastas Diderot': „Armastan väga. Olen hull nende väikeste pörguliste järele.“ Aga miks te siis midagi ei tee, et neid kasvatada? Diderot' vastas: „Kui on ette nähtud, et neist midagi saab, siis ei ole ma vähemalt

kroonika.delfi.ee

Estonia teater
Teater

ees olnud“,“ tsiteerib Kristian.

Kristian ei tea, kas ta sellise mõtteviisiga on õigel teel.

„Tunnistan enesele, et mõnikord on vaev iseendagagi hakkama saada. Aga mul on lootus, et lapsed vaatavad mind kõrvalt ning näevad mu plusse ja miinuseid. Õpivad sellest. Kindlasti ei pane ma end ega neid olukorda, kus võtaksin julguse öelda teisele inimesele, isegi kui ta on minu laps: tee nii!

Kristianil on kahest abielust kokku neli last: kolm poega ja tütar.

„Adele just ütleski: kuule, isa, sul on poegade kõrval tütar ka, aeg on veeta isa-tütrel-kvaliteetiga. Adelel algaski just koolivaheaeg ja leppisime kokku, et kohtume Pariisis, et üheskoos lõbusalt aega veeta,“ ütleb Kristian uhkelt.

Näitlejaks kolmandal katsel

Lavastaja ja näitleja Üllar Saaremäe (52) on jälginud poeg Karl Roberti (30) sirgumist ja valikute tegemist suurema südamevaluta. Üllar oli 22aastane, kui isaks sai. Ta elas oma näitlejast elukaaslase Tiina Mälbergiga Viljandis. Lapsena tegi Karl Robert kaasa mitmes teatritükis, nagu näitlejate lapsed ikka, ent huvi teatri vastu tekkis tal keskkooli ajal.

„Võib-olla ei olnud see niivõrd huvi, kuivõrd arusaam, et mis muud tal teha ongi kui vanemate poolt näidatud teed pidi edasi minna. Tõeline ja sügavam huvi teatri vastu tekkis Karl Robertil alles siis, kui teda teatrikooli vastu ei võetud. Tal tekkis trots. Et mis nali see siis nüüd on,“ meenutab Üllar.

Esimest korda jäi Karl Robert näitekooli ukse taha Viljandi kultuuriakadeemias, vahetult pärast gümnaasiumi lõpetamist. Teine kord ei osutunud ta valituks lavakunstikooli Tallinnas. „Siis nad istusid koos sõber Ringo Rammuliga mu maakodu hoovi peal ja lakkusid haavu. Kui oled laksu ära saanud, ei aita ükski lohutus, aga ütlesin neile toona, et kunagi mõtlete sellele hetkele ja siis on juba kõik hästi. Nii ongi läinud,“ meenutab Üllar.

Mõlemad noormehed on Üllarit toetuse ja hea sõna eest hiljem tänanud, sest kõik ongi juba hästi.

Saaremäe näitlejapere on ainus Eestis, kelle valis välja üks ja sama õpetaja – Kalju Komissarov. Tema valis näitekooli kursusekaaslasteks nii Üllari kui ka Tiina (1988-1992). Hiljem andis ta samas koolis ametisaladusi omakorda nende pojale Karl Robertile (2013-2017).

„Karl Roberti tagasilöökid, aga ennekõike tema järjepidevuse, töökuse ja meelekindluse tõttu olen omaette arutlenud, kui karm on õppejõu amet ainuüksi seetõttu, et õppejõud määrab inimese

saatuse. Olla sõel ja teatrisanitar, kes valib tugevamad ja elujõulisemad välja, on keerukas, sest see ei ole kunagi objektiivne ja kuldset tõde selles tegelikult ei ole. Mina õppejõu ameti peale üldse ei mõtle. Kui näitlejaks õppijad on välja valitud ja ameti ABC kätte saanud, saan teha nendega diplomilavastusi. Aga oskust, kus tuleb teha valik, kes sobib ja kes mitte, seda julgust minus ei ole,“ arutleb Üllar.

Üllar tunnistab, et poja tulisuses tunneb ta sarnasusi nii enda kui Tiina Mälbergiga. „Tunnen natuke isegi kadedust. Poeg teeb midagi sellist, mida oleks omal ajal teha tahtnud: ta pikendab oma noorust. Tal ei ole veel peret ja ta kütab täiega kunsti, aga põlvkonnad ongi erinevad. Meis kõigis on ühine töökus ja töösse suhtumine. Selle on Karl Robert saanud kaasa nii emalt kui isalt. Ei ole näha, et ta võtaks asju kergelt, ikka elab üle ja läbi, ja eks nii peabki. Ta on hetkel parimas eas: lähima 10-15 aasta jooksul peaksid kõik suured rollid ära tulema, sest sellele laob ta just täna vundamenti,“ rõõmustab Üllar.

Oskaril läks nipa-napa

Sellist vestlust, kus isa Sepo (51) oleks usaldanud poeg Oskarile (25) loomemurede saladusi või raiunud nurgelise kõneviisiga elu motot, pole Seemanide peres kuulnud.

„Poissee on mul kolm ja igaüks on hakanud käima oma rada ja teinud ise valikud. Seda ei saa vanemad suunata. Ainult võhikule tundub, et mis näitleja lapsel viga, teatriringkonnad ju tuttavad. Nii see pole. Igaüks peab oma pisikesed loogilised sammud elus ise astuma. Iga elukutsega on nii, et see ala kas armastab sind ja sina armastad teda, või ei ole see nii,“ räägib uhke isa Sepo Seeman.

Sepo Seeman lõpetas Tallinna Pedagoogilise Instituudi näitejuhi erialal 1993. aastal. Tema kursus on kooli legendaarseim – seal õppisid Kristjan Jõekalda, Madis Milling, Henrik Normann, Haide Männamäe ja paljud teised tuntud nimed. Kui Sepo poeg Oskar kaks aastat tagasi Toompea lavakoolist näitlejadiplomi kätte sai ja telesarja „Armastus“ peaosas avalikkuse ette astus, tõusid Sepo tuttaval ja sõpradel kulmud üllatusest juuksepiirini.

„Oskar on nagu noor Sepo!“ kiitsid tuttavad. Sepot paneb selline arvamus muigama.

„Oskariga läks nipa-napa. Ta jäi esialgu lavakas joonealuseks. Oli esimene, kes ei osutunud näitlejaõppesse valituks. Aga kuna üks tüdruk langes välja, avanes Oskarile võimalus. See, et ootamatult avaneb soovitud uks ja pakub uue võimaluse, tegi

Oskari tänulikuks. Mulle tundub, et ta oskas seda hinnata ja pingutas rohkem," lisab Sepo.

Teatrisaalist või telekast poega jälgides ei tunne Sepo hirmu ega ärevust, vaid teatavat ettevaatlikkust. „Näen temas ahnust, mis oli ka minus. Kui vähegi saan, ütlen talle: hoia hobuseid! Olen nii palju asju ees ära teinud, et oskan soovitada: ei pea ahmama kõike, ei pea ruttama kuhugi, kõike ei pea tegema. Ei pea kiirustama. Keskendu sellele, mis kõige rohkem meeldib. Teatrist ei saa kunagi läbikäiguhoovi, kus loeks individuaalne otsus, et MINA hakkab nüüd näitlejaks. Teater on alati kollektiivne kunst, kus loeb, kui sõbralik ja hea inimene oled. Kui oled hakkamist täis, aidatakse sulanduda meeskonda, toetatakse paremalt ja vasemalt, aga seda ainult siis, kui ise oskad hästi ujuda,“ mõtiskleb Sepo.

Nii Sepo, Üllar Saaremäe kui ka Kristian Taska toonitavad, et noored on väga töökad. „Kutse-eetika on neil täiesti paigas. Nad on erakordselt korralikud inimesed. Ehk mingil ajal elus võib ka laperdama hakata, aga Oskari puhul näen, et tema laperdamist enesele ei luba. Kui midagi soovida, siis tahaks väga, et neile jaguks erinevaid töid ja häid rolle,“ sõnab Sepo.

Tütar matkis ema tööd

Nii nagu kuuluvad kokku Estonia teater ja perekond Mikk, kõlksub laulmisega kokku ka sopran Angelika Miku (49) vanim laps, tütar Ingel Marlen, artistinimega An-Marlen. An-Marlen ei valinud klassikalise laulja eriala, vaid on kinnitanud end Eesti poplauljate ridadesse. Tema uusim hitt „Valikud“ sündis koostöös muusikaprodutsendi ja laulja Andrei Zevakiniga. Laul on tuntud ka tõsielusarja „Villa“ tunnusmeloodiana.

Kui Ingel Marlen väike oli, matkis ta ema tööd. „Oma rollide lavalised liikumised õppisin ju selgeks kodus. Panin video lavastusega telekas mängima ja õppisin liikumist. See oli väga lahe, sest mingis mõttes tütar dubleeris mind. Tal olid mu osad peas. Samas, keskkond võib ju soosida teatrisse ja laulmise eriala juurde sattumist, aga kui ikka laulda üldse ei oska, ei ole vahet, millises keskkonnas kasvad. Ingel oskas laulda,“ meenutab Angelika.

Angelika ei mäleta, kes soovitas tal viia tütar Eesti Raadio lastekoori katsetele, aga nii kui muusikapedagoog Kadri Hunt Ingel Marleni laulmas kuulis, oli asi otsustatud. Ingel Marlen valiti lastekoori. Kaheksa-aastaselt tegi ta kaasa Estonia etendustes ning 12aastaselt valis lavastaja Andres Dvinjaninov ta

lastemuusikali „Pipi“ nimiossa.

„Eks lapsed kasvavad ikka kodus ning oleme abikaasaga suunanud tütart ja mõlemat poega muusikakooli. Muusika õppimine käib inimese sisemise intelligentsi juurde ja nad mängivad pilli mitte vanemate, vaid ikka iseenda rõõmuks,“ lisab Angelika.

Ta muigab, et võib-olla on nad Estonia teatri turundusjuhist abikaasa Reinuga lapsed hoopis ära rikkunud. Nad on ju maast madalast näinud, et vanemad ei lähe kell kaheksa hommikul tööle ega tule kell viis õhtul koju. „Teater ja muusika on kutsumus, mis määrab elustiili. Aga selge on see, et geenide eest ei põgene,“ sõnab Angelika.